

много добрѣ. Съ отличното си поведение, съ честній си трудъ и услуга, той бѣ придобилъ неговото господарско благоволение и предъ него се задаваше блѣскаво бѫдже, но за зла негова честь корабона-чалникътъ на скоро умрѣ, и Кароль остана на срѣдъ пѣтъ, безъ нийдѣ никого. Отъ то на сѣтнѣго послѣдваха редъ злочестини на които малко бѣ останало да стане жертва, когато единъ богатъ търговецъ отъ едно голѣмо *Дружество* се смили за него и го прибра въ кѫщата си. И тукъ Кароль не се забави да придобие довѣрието и любовта на новия си господаръ, чрезъ своето прилежание и вѣрностъ надъ домашнитѣ, както и надъ търговските му работи. Той го прие въ Дружественната кантора испърво като писарь, и отпослѣ му довѣри повечето отъ подлизитѣ си. Като го добрѣ опита господарътъ му и видя неговите способности въ търговията, неговата честностъ и вѣрностъ, испрати го по дѣлата на Дружеството въ далеченъ градъ. И тамъ той можа да завърши такива важни търговски подлози, съ такава дѣрзостъ и сполука, щото придоби общото довѣрие на цѣлото Дружество, което, не слѣдъ много, го прие за дѣйствителенъ членъ на Дружеството. Тукъ въ това Дружество се усмихна неговото щастие. Той заботяваше отъ година на година по вечно додѣто достигна да ее счита за единъ отъ второстепеннитѣ по богатството си търговци.

Но каролъ и до сега не помисляше за бащина си домъ; лопитѣ впечатления, които го послѣдаваха отъ бащиното му жестоко прогонване, нещастията, които го сполетѣха слѣдъ това му изгнание, грижитѣ му за да постигне едно свѣтовно щастие, всички-